

Pajalapid nagu seinapildid

Käsitöömaterjalid on teadupoolest kallid. See on ka põhjus, miks n-ö aia taha läinud esemeid ei visata prügikasti.

Kuigi planeeritud asi ei õnnestunud, ei tähenda see veel, et rikutud materjali enam kasutada ei saa. Tuleb vaid oodata õiget aega ja uut ideed.

Nii juhtus ka ühe viltimistöoga. Oli teine juba nii kaua oma aega oodanud, et ei mäletagi, mis mõte temaga algul oli. Liiasi ei paistnud ta silma ühtlase paksuse ega harmoonilise värvigammaga. Kulunud pajalappe silmitsedes küpseski idee teha vilditud palakast kevadeks ühed tõeliselt värvikirevad pajalapid.

PILLE HERMANN

Foto 2. Edasi otsisin välja kahekordseid villaseid tikkimislõngad ning lasksin fantaasial lennata – nii hakkaski värvilisele vilditükile kasvama üha rohkem lilli.

PILLE HERMANN

Foto 1. Kus on kirjas, et kõik pajalapid peavad rangelt ühesuurused olema? Nii lõikasingi suure tüki neljaks – jagus just kahe paari pajalappide tarvis. Kohtades, kus villaloor ei ole väga tugevasti kinni, on abiks viltimisnõel, millega saab lahtised "tordid" kinnitada kuivviltimise teel.

Foto 3. Iga pajalapp sai oma lillepildi.

Foto 4. Valmis pajalappidele on taha õmmeldud sitskangas ning servad läbi tepitud kollase kahekordse villase lõngaga. Kes soovib, võib õmmelda pajalappidele ka aasa, mille abil saab neid riputada.